

Nevykėlio ir Prietrankos gerbėjams

Rebeka Una

Labas,

aš
Tadas

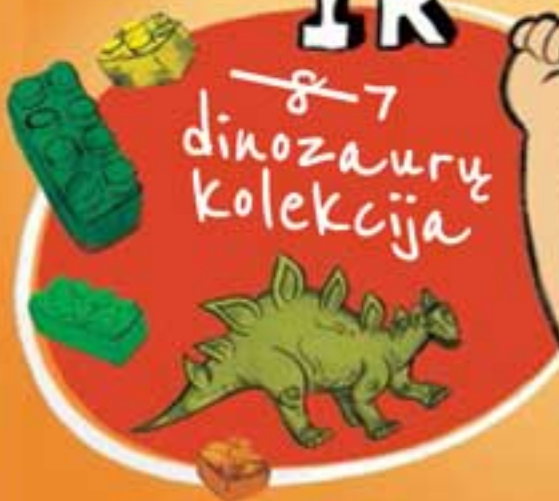
2

~~Elzė~~, vaikystės
draugė Kristina,
kelionė į Vokietiją

IR

8-7
dinozaurų
kolekcija

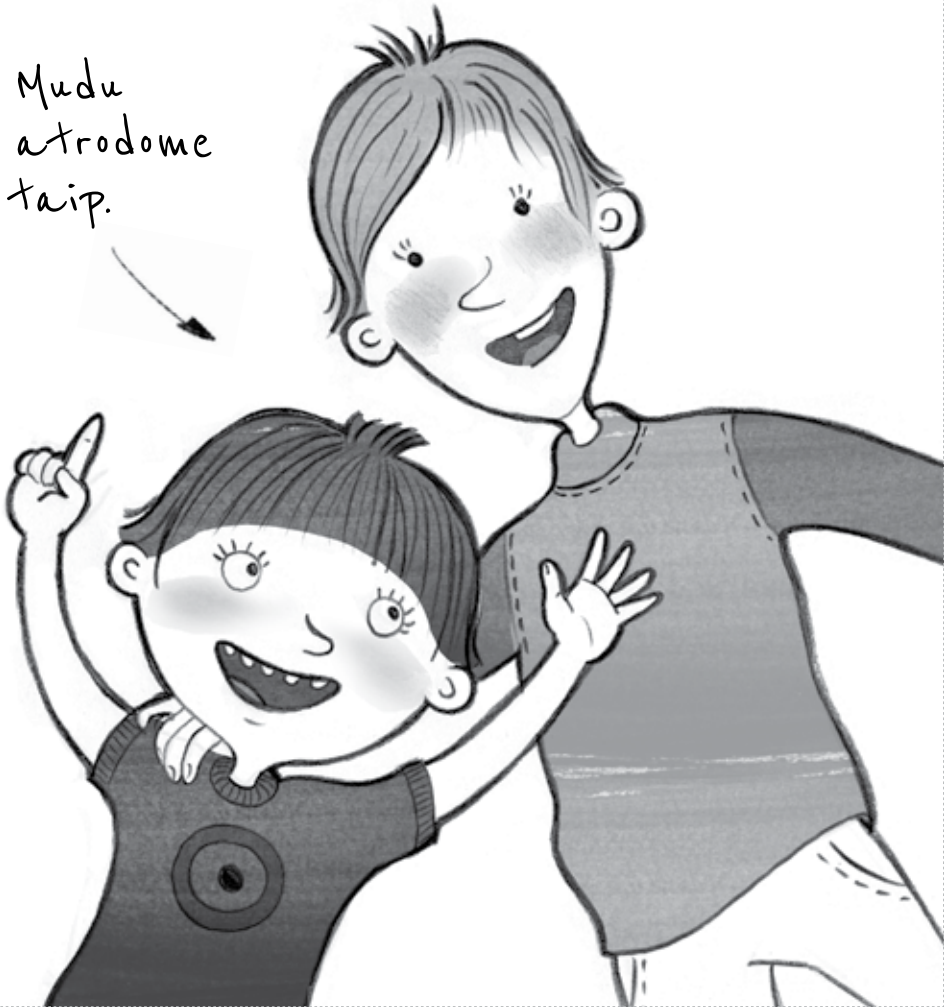

Alma littera

Vietoj ižangos...

Labas, aš Tadas. Turbūt mane atsimenate. Einu į antrą klasę ir turiu jaunesnį brolių Gabrielių, kuris iki šiol neištaria žodžio „terminatorius“.

Mudu
atrodome
taip.

Taip pat turiu
mamą, kuri...
ech, apie ją daug
kalbėti. Atrodo
ji šitaip.

Ir tris tėčius, kurie... ech, apie juos irgi daug kalbėti,
atrodo jie šitaip.

Su jumis turėtų
pasisveikinti ir
Elzė.
Va čia ji.

Mokslo metų pradžioje Elzė buvo paskelbusi
TIKRĄ KARĄ. Taip, tikrą karą, o aš jai
buvau suplanavęs **TIKRĄ KERŠTĄ**. Bet
taip jau išėjo, kad vietoj keršto mes apsitaikėme.

Neplanuotai.

Nieko nepadarysi.

Taigi, mudu su Elze – jau kaip ir draugai.

Bet dabar Elzė su manim nekalba. Ir ne tik su manim.

Pagrindinė nedraugavimo priežastis – ji pati.

Elzė įsitikinusi, kad **KLASĖJE** neliko **BERNIUKŲ**.

Kita nedraugavimo priežastis –

KRISTINA.

Štai ir ji.

Kol Elzės nėra, Kristina atkuria ribas (girdėjau taip sakant mamą telefonu, kai kalbėjosi su draugėmis).

Kristina – mano draugė nuo **MAŽŲ** laikų.

O tokie laikai nesiskaito.

Aš šiaip nedraugauju su mergaitėmis. Visi mano draugai – berniukai. Jonas K, Jonas P, Jonas S, Domantas, Justas, Juras. Su Kristina buvau suvestas per prievartą, kai buvau dvejų ir dar nežinojau, kad draugauti su mergaitėmis gali būti **GRYNAS VARGAS**.

PASITAIŠKINIMAS

Kodėl nedraugauju su mergaitėmis?

Viskas prasidėjo labai paprastai. Visi žino, kad darželį lanko ir berniukai, ir mergaitės. Nėra darželių berniukams ar mergaitėms. Tai faktas. Tai buvo antra ar trečia mano diena darželyje. Priėjau ir atsistočiau prie Gerdos, stumdančios lėlių vežimėlį. Gerda traukiojo vežimėlio rankeną, dardėjo per kubelius, o aš kantriai laukiau savo eilės, susikišęs akmenis į kišenes (labai gražūs akmenėliai nuo jūros, kai kurie mamos parvežti iš Indijos). Mūsų auklėtoja buvo

nurodžiusi
DALYTIS

vežimėliu
visiems:
mergaitėms ir
berniukams.
Tačiau Gerda
nematė, kad
laukiu jos
kantriai su
akmenimis

kišenėje. Ji būtų stumdžiusi vežimėlį su
savo Mirabele Izabele (lėlės vardas) iki
pat pietų. Aš Gerdos gražiai paprašiau, *šitaip*.

Paprašiau mandagiai, juk mandagų mane mokė
būti mama ir prosenelis, tada viskas eis kaip iš pypkės,
tvirtino jie.

- Ką vežiosi? – paklausė Gerda.
- Akmenis, – atsakiau. – Ir dar kubelius.
- Nesąmonė, kubelių niekas nevežioja, tik

LĖLES, – kaip kirviu nukirto.

Irgi mat mokytoja.

– Kas ką nori, tas tą vežioja, –
atšiviau ir mečiau kubelį į vežimėlį,
nes akmenį mesti pagailo.

Kubelis atsimušė Mirabelei Izabelei
į koją. Gerda nieko nelaukusi čiupo
kubelį ir sviedė man atgal, *va taip*.

Tiesiai į galvą.

Joks berniukas nėra sviedęs man
į galvą kubelio.

Tik **KVAILOŠ** mergiotės taip **DARO**.

Buvo ir kitas nutikimas.

Vieną saulėtą dieną siautėme smėlio duobėje, nes
auklėtoja leido išsiauti ir lakstyti basiems. Rausėme
duobes, ieškojome lobio, tad kasti reikėjo labai
giliai. Šalia manęs duobę rausė Upė. Kasiau labai
SMARKIAI, įsivaizdavau esąs tikras Džekas
Sperou, ir netyčia suverčiau kelis sluoksnius žemių į
Upės duobę. Tikrai **NETYČIA**. Bet Upė ėmė šaukti
rėkti, paskui apsižliumbė, *va taip*.

Tada atsistojo, apsiavė sandalus, pastūmė
mane į šalį ir sutrypė mano duobę.

NENORMALI!

Lankydamas darželį, buvau pastebėjęs vieną dalyką. Iš **IŠORĖS** berniukai ir mergaitės labai nesiskiria. Vienodo ūgio, vienodai lenda pro virvę (šitaip) ar lipa ant čiuožyklos (šitaip), bėga irgi taip pat, bet kai klykia, tai mergaitės triskart stipriau.

Štai kaip atrodo klykiantis berniukas. O štai kaip atrodo klykianti mergaitė.

Kas gali norėti su **TOKIOMIS** draugauti?

Todėl aš nedraugavau.

Mergaites stebėjau tik iš šalies. Pirmoje klasėje jų tebuvo trys, bet jos nebuvo rėksnės, bent tiek gerai.

Be to, namie gyvena brolis. Kai jis įsirėkia, tai rėkia visai kaip Upė.

Vėliau pastebėjau, kad yra ir kitų berniukų, rėkiančių kaip Upė, pavyzdžiui, Jokūbas. Jis sykį rėkė, nes aš pirmas kieme kirtau finišo liniją ir pačiučiau kamuolį. Visai netyčia išėjo būti pirmam, juk kitais kartais nebūdavau pirmas.

- NesaaaaaažiningaaaaAAAA!

Negaliu pakęsti, kai kas nors taip rėkia! Tarsi pro šalį važiuotų gaisrinė su aštuoniolika sirenų. Norisi užsikimšti ausis ir susikišti galvą kaip stručiui į plunksnas, va taip.

Tada pagalvojau, kas geriau: žviegiantis berniukas ar žviegianti mergaitė? Jei jau žviegia abu, belieka draugauti su berniukais. 😊

Prosenelio sykį paklausiau:

– Kodėl tik aš vienas nežviegiu kaip kiti?

– Nes visas į mane, – patenkintas mirktelejo prosenelis. Paskui per klausė: – Kas tie žviegiantys? Ar turi omeny garsiai rėkiančius?

Linktelėjau ir parodžiau:

– Rėkia taip, kad norisi užsikimšt ausis!

– Et, – mostelėjo ranka prosenelis. – Viskas dėl to, Tada, kad jie nematę sunkių laikų!

– Pavyzdžiui, **BADMEČIO**. – ištariau garsiai, kaip koks direktorius.

Kad jūs žinotumėt, koks baisus dalykas tas **BADMETIS!** Tikras faktas. Aš tai esu jį pusiau matęs. Nes prosenelis pasakoja, pasakoja ir pasakoja apie jį...

GRĮŽKIME PRIE KRISTINOS. Šį rudenį Kristina ėmė lankytis mūsų namuose. Kur kas dažniau nei anksčiau. Anksčiau su Kristina susitikdavom per

gimtadienius ir Kalėdas, o dar anksčiau lankėm būrelį „Bildukas“. Tada dar buvom visai maži. Mažesni už Gabrielių.

Tačiau dabar Kristinos ir mano mamos atrado bendrą projektą (tik pamanykit!) ir ėmė dažniau bendrauti. Kristina ateina į mūsų namus beveik kiekvieną savaitgalį.

Kristina sužinojo apie Elžę ir ėmė labai pavydėti.

NUSPRENDĖ NUBRĖŽTI RIBAS.

O Elžė? Elzei **KRISTINA NĖ MOTAIS.**

NUSIŠVILPT, kaip pasakytų mano prosenelis.

Sveiki! Su jumis **VĖL** sveikinasi
Tadas, rimtas antrokas, kuris gyvena su

broliuku, neištariančiu žodžio „terminatorius“
ir **mama**, ne tik rašančia pasakas, bet ir darančia
atsispaudimus. O tėtis?.. Tadas turi net **tris tėčius!**

Šįkart Tadui dar **daugiau** rūpesčių, mat vaikystės
draugė Kristina nubrėžia ribas: ne, ji jokių būdu neleis
Elzei draugauti su Tadu! To betrūko. Draugė gali būti
tik viena, ir ta draugė bus ji, Kristina, ir niekas kitas! Kol
Kristina galvoja apie ribas, Tadas studijuoja dinosaurų rūšis
(pastudijuok su juo ir **tu!**) ir skrenda į Vokietiją jau trečią...
ne... aštuntą kartą.

Elzė nebedraugauja nė su vienu klasės
berniuku. Kodėl? Todėl, kad visi jie bailiai.
Tuo įsitikinsi perskaitęs, kokią baisią
(narsią) užduotį berniukams parengė
Elzė (šie net pabūgo ją atlikti).

Tadas, Elzė ir Kristina susitiks Žibintų šventėje. Tada ir
paaiškės, ar jiems lemta išlikti gyviems ir **KARTU.**

ČIUPK KNYGĄ IR SKAITYK! 😊

7-10 m.
vaikams

Pirmoji dalis

www.afmalittera.it

knygų klubas

Tapkite Knygų klubo nariu!

- Naujausios ir populiariausios knygos
 - Ypatingi pasiūlymai
 - Knygų pristatymas į bet kurį pasaulio kraštą
- www.knyguklubas.lt

